

N:o 57.

Ank. till Riksd. kansli den 27 mars 1908, kl 2 e. m.

Memorial angående afsättande, i anledning af 1907 års statslåns upptagande, af medel för amortering å statsskulden.

(R. A.)

I en till statsutskottet den 5 innevarande mars aflåten skrifvelse hafva fullmäktige i riksgäldskontoret gjort följande framställning:

»Enligt 72 § i det för riksgäldskontoret gällande reglementet skola fullmäktige, om nya statsobligationer, i hvilka någon viss, ovillkorlig återbetalning medelst årlig amortering ej blifvit af staten utfäst, varda af fullmäktige utfärdade, snarast möjligt göra framställning om anvisande af de medel, hvilka bära årligen afsättas för skuldbeloppets amortering inom den tid, fullmäktige anse lämplig; skolande dessa medel ingå till en för samtliga statslånen gemensam amorteringsfond samt af fullmäktige användas till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.

Under år 1907 hafva fullmäktige för det samma år upptagna statslånet utfärdat nya obligationer å sammanlagdt 46,800,000 kronor eller 65,000,000 francs, i hvilka obligationer någon skyldighet till årlig amortering eller eljest återbetalning inom viss tid ej blifvit i obligationerna utfäst, och åligger det alltså fullmäktige att i anledning af denna upplåning göra framställning om anvisande af särskilda medel för amortering å statsskulden.

Ifrågavarande obligationer, hvilka daterats den 1 augusti 1907, äro förskrifna med $3\frac{1}{2}$ procent ränta, men försedda med påstämpling att räntan till och med den 1 augusti 1915 utgår efter 4 procent för år. Med afseende å den jämförelsevis höga ränta, som staten sålunda

under de första åtta åren efter obligationernas utfärdande har att å desamma erlægga, anse sig fullmäktige icke böra ifrågasätta, att under denna tid i anledning af lånets upptagande anvisas större annuitetsanslag än det, som erfordras för gäldande af räntan, hvilken efter 4 procent belöper sig till 1,872,000 kronor årligen. Sedan emellertid efter dessa åtta års förlopp lånets räntefot nedgått till $3\frac{1}{2}$ procent, torde årlig afsättning för amortering böra ske, och har det syntts fullmäktige lämpligt, att för sådant ändamål annuitetsanslaget fortfarande bibehålles oförändradt vid samma belopp, som under de första åtta åren af lånets löpetid tagits i anspråk endast för räntebetalningen. Med denna annuitet skulle ifrågavarande statslån, under förutsättning att obligationerna inlösas till pari, blifva slutbetaldt på en tid af $60\frac{1}{2}$ år räknadt från räntenedsättningens inträde, eller sålunda $68\frac{1}{2}$ år efter lånets upptagande. Till jämförelse få fullmäktige erinra, att de afsättningar till amortering å statsskulden, som beslutats i anledning af 1888, 1900, 1904 och 1906 års statsräntelåns upptagande, blifvit bestämda till sådana belopp, att med dem nämnda fyra statslån, under förutsättning att obligationerna inlösas till pari, skulle kunna amorteras, 1888 års lån på en tid af omkring 79 år, 1900 års lån på $70\frac{1}{2}$ år, 1904 års lån på 71 år och 1906 års lån likaledes på 71 år, i hvarje fall räknadt från tiden för upptagandet af dessa lån.

I enlighet med hvad ofvan åberopade reglementsstadgande gifver vid handen, bör emellertid den del af förenämnda annuitet 1,872,000 kronor, som efter gäldande af räntan å 1907 års lån blifver öfrig för kapitalafbetalning, ej utgå endast och särskildt för amortering å detta lån, utan vara att disponera för minskande af statsskulden i dess helhet och sålunda användas till inlösen af sådana statsobligationer som i hvarje fall med hänsyn till räntefot, kurs eller andra förhållanden kunna befinnas böra till största fördel för staten indragas.

Med anledning häraf få fullmäktige hemställa, att statsutskottet behagade föreslå Riksdagen besluta, att i anledning af upptagandet af 1907 års statsräntelån å 46,800,000 kronor skall från och med innevarande år till de under riksgäldskontorets förvaltning stående likvidations- och amortissementsfonderna årligen utbetalas en annuitet af 1,872,000 kronor, hvaraf främst skall utgå ränta å nämnda lån och återstoden användas till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.»

I enlighet med hvad af fullmäktige sålunda föreslagits får utskottet hemställa,

att Riksdagen må besluta, att i anledning af upptagandet af 1907 års statsräntelån å 46,800,000 kronor skall från och med år 1908 till de under riksgäldskontorets förvaltning stående likvidations- och amortisementsfonderna årligen utbetalas en annuitet af 1,872,000 kronor, hvaraf främst skall utgå ränta å nämnda lån och återstoden användas till amortering å statsskulden medelst ökad utlottning eller obligationsinköp tid efter annan.

Stockholm den 27 mars 1908.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.
